

[Udenrigsministeren]

Rådsdirektiv 687/78 af 25. juli 1978 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om virksomhed som tandlæge.

EFT L 233/10 af 24. august 1978.

Rådsforordn. 152/78 af 23. januar 1978 om ændring af forordning 1059/69, 1060/69 og 2682/72 vedr. ordningen for handelen med varer fremstillet af landbrugsprodukter, som ikke omfattes af traktatens bilag II.

EFT L 23/1 af 28. januar 1978.

Rådsforordn. 1302/78 af 12. juni 1978 om ydelse af finansiell støtte til projekter til udnyttelse af alternative energikilder.

EFT L 158/3 af 16. juni 1978.

Rådsforordn. 1303/78 af 12. juni 1978 om ydelse af finansiell støtte til demonstrationsprojekter til energibesparelse.

EFT L 158/6 af 16. juni 1978.

Rådsforordn. 2779/78 af 23. november 1978 om anvendelse af den europæiske regningsenhed (ERE) i retsakter på toldområdet.

EFT L 333/5 af 30. november 1978.

Rådsforordn. 2780/78 af 27. november 1978 om ændring af forordning 950/68 for så vidt angår bestemmelserne til den fælles toldtarif.

EFT L 333/7 af 30. november 1978.

Til statsministeren (4/4 79) af:

Gert Petersen (SF):

»Hvor længe endnu vil statsministeren være med til at fremme anvendelsen af livsfarlig atomkraft inden for EF?«

(Spm. nr. 791).

Begrundelse.

For tiden gøres der meget i EF for at fremme brugen af atomkraft. I praksis gennem direkte lån til investering i atomkraftanlæg, jfr. en ordning, der blev tiltrådt af Danmark i marts 1977. Siden da har EF deltaget i finansieringen af tre projekter og givet grønt lys for fire yderligere investeringer. I første omgang stod der 3,5 mia. kr. til rådighed for investeringslånene, hvoraf ca. 1,2

mia. kr. var udbetalt pr. 31. december 1978. Det har danske skatteydere været med til at finansiere.

Men også i direktiver, statsministeren har tiltrådt, bakkedes denne politik op. På stats- og regeringschefmødet (kaldet Det europæiske Råds møde) den 12.-13. marts i år fik EFs energiministre besked på mange ting, bl. a. at »træffe passende dispositioner på fællesskabsplan med henblik på at . . . fremme udnyttelsen . . . af kerneenergi . . . «.

I samme communiqué tiltrådte den danske statsminister, at »planerne for elektricitetsfrembringelse på basis af kernekraft bør udvides og fremskyndes, hver gang betingelserne herfor er til stede«. Statsministeren har påberåbt sig det sidste forbehold, som rådsformanden, Frankrigs udenrigsminister, François Poncet, ganske vist ikke fandt det umagen værd at omtale, da han detaljeret gennemgik beslutningerne over for EF-Parlamentet.

I instruksen til energiministrene findes der imidlertid ikke det ringeste forbehold. De skal på fællesskabsplan sørge for, at udnyttelsen af kerneenergi bliver fremmet. Det har statsministeren skrevet under på.

Nu har virkeligheden demonstreret, hvordan de, der svor på kernekraftens sikkerhed, har optrådt letfærdigt og uansvarligt. Alle må erkende, at millioner af mennesker i dagevis har befundet sig på randen af en ufattelig katastrofe. Man må spørge sig, om de først skal dø, før fornuften vinder overtaget og – for Danmarks vedkommende – statsministeren trækker sin opfordring til EFs energiministre tilbage og vender sig mod de svulmende EF-lån til udbygning af livsfarlige atomkraftanlæg.

Besvarelse (20/4 79):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Om kernekraftens placering i det samlede energibillede hedder det i formandskabets konklusioner, således som vi fik dem forelagt og drøftede dem på Det europæiske Råds møde den 12.-13. marts 1979: »Fællesskabet og medlemsstaterne intensiverer deres bestræbelser for på bedst mulig måde at udnytte Fællesskabets ressourcer af kulbrinter (dvs. olie og gas) og kul. Planerne for elektricitetsfrembringelse på basis af kernekraft bør udvides og fremskyndes, når betingelserne gør